

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. április hó 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt ... vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. május 10. napján kihirdetett KB.I.5/2015/9. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást megrovás intézkedésre enyhíti.

Egyekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. május 10. napján kihirdetett Kb.I.5/2015/9. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.345.§ -ba ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségében, ezért 1 évre próbára bocsátotta. Kötelezte a vádlottat 54.042,- ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést a vádlott javára téves jogi minősítés miatt, felmentés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.568/2016/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a felmentés érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta. Előadta, hogy az elsőfokú katonai tanács részletes bizonyítási eljárást folytatott le. Ténybelileg helyes történeti tényállást rögzített, azonban tévesen következtetett a vádlott részéről a cselekmény szándékos elkövetésére. Utalt arra, hogy védencének összesen három munkába járási költségek tekintetében előterjesztett kérelme volt, amelyből kettőt elutasítottak. A harmadikat viszont akkor fogadták el, amikor folyamatban volt a vádlott áthelyezése. Utólag visszamenőleg kellett csatolnia a vonatjegyeket egy olyan időben, amikor már nem volt lehetősége arra, hogy a számítógépen önmagát ellenőrizze, a vonatjegyeken szereplő adatokat összevesse a szolgálatteljesítésére vonatkozó dokumentumokkal. Ennek az eredménye az, hogy a vádlott nem megfelelő vonatjegyeket nyújtott be. Bízott abban, hogy ezeket a jegyeket használta fel utazásai során, azonban gondatlan magatartása eredményeként több olyan jegy tekintetében is költségtérítési igényt terjesztett elő, amelyek nem az ő utazása során kerültek felhasználásra. Ez a vádlotti

magatartás azonban gondatlan cselekményként értékelendő. A vádlott terhére rótt bűncselekménynek viszont gondatlan alakzata nincs, ezért bűncselekmény hiányban történő felmentésére tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A védői fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló védői fellebbezés nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során megszegte a Be.278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, mert az ügyet késedelmesen, a bíróságra érkezését követően csaknem egy év elteltével tűzte ki. Megállapítható ugyanakkor, hogy ez az eljárási szabálysértés nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására. Észlelte ugyanakkor a másodfokú katonai tanács azt is, hogy a törvényszék katonai tanácsa az ítélete rendelkező részében az ügyben megtartott tárgyalási napok dátumaiban az évszámot elírta, tévesen szerepeltette a 2015. évet, hiszen minden megtartott tárgyalási napja 2016. évre esett. Egyébként a törvényszék katonai tanácsa tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson vallomást tett. Mindkét vallomásában tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Nyomozati szakban tett vallomásában védekezést terjesztett elő, mely szerint a híváslista adatai sem vehetők figyelembe a bűncselekmény megállapítása során, mert a vizsgált hívószámú telefonját gyakran adta kölcsön, illetve hagyta más személyeknél, így családtagjainál. A tárgyaláson tett vallomásában a korábbi védekezését elvetve arra hivatkozott, hogy mintegy egy évvel az utazások után kellett vonatjegyeket leadnia, és már nem volt lehetőség arra, hogy azokat pontosan beazonosítsa, a szolgálatvezénnyel összevesse. Az elsőfokú bíróság az ügyben igen alapos bizonyítási eljárást folytatott le, kihallgatta a vádlottat, a tényállás megállapítása szempontjából releváns tanúkat, megkísérelte kihallgatni a vádlott élettársát és annak testvérét, akik azonban mentességi jogukkal éltek, ismertette a releváns okirati bizonyítékokat. Azok közül is elsősorban a vádlott adott időpontokra vonatkozó szolgálatvezénnyeléseit, illetve a szolgálatteljesítésével kapcsolatos dokumentumokat, az utazási költségtérítésre vonatkozóan előterjesztett, a vádlott által kitöltött iratokat, a hozzájuk tartozó vonatjegyeket, valamint az érintett időpontokra vonatkozóan a vádlott által használt telefon híváslistáját. A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítélete 2. oldal közepétől a 6. oldal közepéig igen részletekbe menően, a vád tárgyává tett minden időponthoz kapcsolódóan értékelte a bizonyítékokat, és nem tévedett, amikor a 2013. november 27-i, 2014. március 17-i és 2014. március 24-i időpontokra vonatkozóan azt állapította meg, hogy ezen időpontok tekintetében a katonai ügyész kizárólag a vádlott telefonjának cellapozícióira kívánt tényállást alapozni. Ezt azonban a bíróság elfogadni nem tudta, mivel álláspontja szerint ezen bizonyíték nem elegendő annak bizonyítására, hogy a vádlott ezeket az utakat a valóságban nem tette meg. Tévedett azonban az elsőfokú katonai tanács, amikor ezeket az időpontokat, illetve a hozzájuk fűzött indokolásból következő megállapítást a történeti tényállásban nem szerepeltette. Figyelemmel azonban a Kúria Büntető Kollégiumának azon töretlen gyakorlatára, mely szerint az ítélet indokolásának a tényállásra vonatkozó megállapításai a tényállás részét képezik, a másodfokú katonai tanács az

elsőfokú ítélet 2. oldal utolsó és 3. oldal első bekezdését az ítélet történeti tényállása részének tekinti.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott 2014. február 17-i, március 20-i, április 6-i, április 17-i és április 21-i, valamint 2014. május 15-i munkába járási költségek tekintetében elszámolni kért utazásaival kapcsolatban azt állapította meg, hogy ő ezeket az utakat a valóságban nem tette meg. A törvényszék katonai tanácsa a vádlotti mobiltelefon híváslista adatai, a vádlott adott időpontra vonatkozó szolgálati okmányai, valamint az egyéb szolgálati elfoglaltságra vonatkozó dokumentumok alapján helytállóan zárta ki annak lehetőségét, hogy a vádlott a kérdéses időpontokban haza vagy onnan visszautazott volna.

Megállapítható tehát, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... vádlott bűnösségét a Btk.345.§ -ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségében megállapította. Az elsőfokú bíróság ítélete 6. oldal utolsó két bekezdésében igen részletesen megindokolta a cselekmény jogi minősítésével kapcsolatos álláspontját. Ezt az álláspontot a másodfokú katonai tanács is osztja.

A Btk.7.§-ban foglaltak szerint szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményeit kívánja, vagy e következményekbe belenyugszik. Helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában azt, hogy a vádlott belenyugodott abba, hogy az általa csatolt jegyek között olyanok is vannak, amelyekkel kapcsolatban az utat nem ő tette meg. Így terhére az eshetőleges szándékkal való elkövetés törvényesen került megállapításra.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a joghátrány meghatározatása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. A bűncselekmény elkövetésének körülményeire is figyelemmel indokoltan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben nem szükséges büntetés kiszabása, elegendő intézkedés alkalmazása is. Megállapítható ugyanakkor, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetésétől számítva újabb egy év, míg a bűncselekmény elkövetésétől számítva mintegy kettő és fél év eltelt. Ezért a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást megrovás intézkedésre enyhítette a Btk.64.§-a alapján. Megállapítató ugyanis, hogy a vádlott cselekménye az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indoka alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. április 5.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. április 5.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

Iván Erika
bíróági ügyintéző